

Utkast til lov om kosmetiske produkter

Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Formålet med loven er å bidra til å sikre at kosmetiske produkter ikke er farlige for menneskers og dyrs helse og at det blir tatt hensyn til forbrukerinteresser, dyrevelferd, etikk, miljø, mattrygghet og kvalitet ved produksjon, bearbeiding, distribusjon, import, eksport og omsetning av slike produkter.

§ 2. Saklig virkeområde

Loven omfatter alle forhold i forbindelse med virksomheters utvikling, produksjon, import, bearbeiding, distribusjon, eksport og omsetning av kosmetiske produkter. Loven omfatter også alle forhold i forbindelse med virksomheters produksjon av materialer og gjenstander som er bestemt til å komme i kontakt med eller kan ha innvirkning på kosmetiske produkter.

Loven omfatter ikke stoffer, blanding av stoffer eller utstyr som faller inn under lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler mv. eller lov 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr.

§ 3. Stedlig virkeområde

Loven gjelder for norsk land- og sjøterritorium, norske luft- og sjøfartøyer, og innretninger på norsk kontinentalsokkel.

Departementet kan gi forskrifter om lovens anvendelse på Svalbard, bilandene, i Norges økonomiske sone og utenlands registrerte skip i rute på norske havner. Departementet kan fastsette særlige regler under hensyn til de stedlige forholdene.

§ 4. Definisjoner

I denne loven forstås med:

- a) "*Kosmetiske produkter*": Kosmetikk og kroppspfleieprodukter, tatoveringsprodukter og injeksjonsprodukter.
- b) "*Kosmetikk og kroppspfleieprodukt*": Ethvert stoff eller blanding av stoffer som er bestemt til å komme i kontakt med menneskers eller dyrs kroppsoverflate (hud, hodehår og annen hårvekst, negler, lepper og ytre kjønnsorganer), tenner eller slimhinner i munn- eller nesehule for utelukkende eller hovedsakelig
 1. å rense eller parfymere disse delene av kroppen, endre deres utseende, påvirke kroppslukter, beskytte dem eller holde dem i god stand, eller
 2. å forebygge, lindre eller behandle helseplager som ikke skyldes sykdom.
- c) "*Tatoveringsprodukt*": Ethvert stoff eller blanding av stoffer som er bestemt til å bli ført inn i menneskers eller dyrs hud for å oppnå permanente eller langvarige mønstre, tegninger, streker, felter eller farger på huden, herunder tatoveringsvæske og permanent sminke.
- d) "*Injeksjonsprodukt*": Ethvert stoff eller blanding av stoffer som er bestemt til å bli ført inn i menneskers eller dyrs hud for å endre hudens utseende på andre måter enn som nevnt i bokstav c.
- e) "*Virksomhet*": Ethvert privat eller offentlig foretak samt privatpersoner som foretar en hvilken som helst aktivitet som nevnt i § 2 første ledd, bortsett fra aktiviteter i privat og ikke-kommersielt øyemed.
- f) "*Omsetning*": Besittelse med sikte på salg, utbud for salg, distribusjon, samt selve salget og enhver annen form for overdragelse med eller uten vederlag. Begrepet omfatter også

bruk og utbud i forbindelse med ytelse av varer eller tjenester, herunder bruk i frisørsalong og lignende virksomheter samt bruk i reklameøyemed.

Kapittel II. Forbud og påbud

§ 5. Forbud mot helsefarlige kosmetiske produkter mv.

Det er forbudt å utvikle, produsere, importere, bearbeide, distribuere, eksportere og omsette kosmetiske produkter som ved normal bruk eller bruk som med rimelighet kan forutses, medfører fare for menneskers eller dyrs helse eller fare for unødvendig lidelse hos dyr.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om når kosmetiske produkter anses å medføre fare etter første ledd.

§ 6. Forbud mot miljøskadelige kosmetiske produkter

Departementet kan gi forskrifter med forbud mot å utvikle, produsere, importere, bearbeide, distribuere, eksportere og omsette kosmetiske produkter som kan medføre fare for skade på miljøet eller som har en eller flere ingredienser som kan medføre fare for skade på miljøet.

§ 7. Godkjenningsplikt

Departementet kan gi forskrifter om godkjenningsplikt og meldeplikt for bestemte typer kosmetiske produkter.

§ 8. Merking, presentasjon og reklame

Merking og presentasjon av, reklame for og annen markedsføring av kosmetiske produkter skal være korrekt, gi mottaker tilstrekkelig informasjon og ikke være egnet til å villed.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om plikten etter første ledd, herunder forskrifter om helsepåstander og frivillige merkeordninger.

Departementet kan gi forskrifter om plikt til å dokumentere de påstander som er brukt i markedsføringen av et kosmetisk produkt og krav til denne type dokumentasjon.

§ 9. Produksjon, innhold, sammensetning og kvalitet

Departementet kan i forskrifter stille krav til produksjonen av, ingrediensene og det øvrige innholdet i, sammensetningen av og kvaliteten på kosmetiske produkter og materialer og gjenstander som er bestemt til å komme i kontakt med eller kan ha innvirkning på kosmetiske produkter.

§ 10. Testing på dyr

Departementet kan gi forskrifter om forbud mot utvikling, produksjon, import, bearbeiding, eksport og omsetning av kosmetiske produkter som er testet på dyr eller som har en eller flere ingredienser som er testet på dyr.

§ 11. Genmodifiserte organismer

Departementet kan gi forskrifter om forbud mot utvikling, produksjon, import, bearbeiding, distribusjon og omsetning av kosmetiske produkter som inneholder genmodifiserte organismer, gener fra genmodifiserte organismer og produkter som er fremstilt av eller ved hjelp av genmodifiserte organismer.

§ 12. Etablering, utforming og drift

Plassering, utforming og drift av aktiviteter knyttet til kosmetiske produkter skal være hygienisk og miljømessig forsvarlig.

Departementet kan i forskrifter stille ytterligere krav til etablering, plassering, utforming og drift av aktiviteter i virksomheter med tilknytning til kosmetiske produkter, herunder om melding, registrering, godkjenning og bortfall av godkjenning, samt om personalets helse og hygiene.

§ 13. Etterlevelsplikt og systematiske kontrolltiltak

Virksomheten skal sørge for at relevante bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven, etterleves. Departementet kan gi forskrifter om hvem som er ansvarlig i virksomheten, og om plikt til å gi melding om dette til tilsynsmyndigheten.

Departementet kan gi forskrifter om plikt til å etablere og gjennomføre systematiske kontrolltiltak.

Departementet kan gi forskrifter om personalets faglige kompetanse.

Departementet kan gi forskrifter om krav til kontroll med personalets helse og hygiene.

§ 14. Adgang til sted, bistandsplikt, prøveuttak mv.

Virksomheten skal gi tilsynsmyndigheten uhindret adgang til sted eller lokale der det foregår aktivitet omfattet av loven, slik at tilsynsmyndigheten kan foreta nødvendige undersøkelser. Utenlandske inspektører kan delta i inspeksjoner mv. når det er nødvendig for å ivareta Norges internasjonale forpliktelser.

Virksomheten skal vederlagsfritt stille nødvendige lokaler, inventar, arbeidshjelp og redskaper til disposisjon for utøvelse av tilsynet og ellers være behjelpelig og legge til rette for tilsynet.

Virksomheten skal på anmodning fra tilsynsmyndigheten vederlagsfritt avgi nødvendig prøvemateriale eller resultater av gjennomførte analyser.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om adgang til sted, bistandsplikt, prøveuttak mv.

§ 15. Opplysnings- og rapporteringsplikt

Virksomheten skal når tilsynsmyndigheten krever det, gi eller sende inn nødvendige opplysninger og prøvemateriale. Tilsynsmyndigheten kan bestemme hvordan opplysningene skal gis, herunder form, detaljeringsgrad mv.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om opplysnings- og rapporteringsplikt for helsepersonell og andre.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om plikt til å offentliggjøre resultater av utført tilsyn.

§ 16. Dokumentasjon mv.

Departementet kan gi forskrifter om dokumentasjon, herunder stille krav om utstedelse av og plikt til å fremskaffe og oppbevare dokumentasjon, samt plikt til å vedlegge attester, sertifikater eller annen dokumentasjon ved transport og omsetning.

Kapittel III. Avsluttende bestemmelser

§ 17. Tilsyn og vedtak

Tilsynsmyndigheten kan føre tilsyn og fatte nødvendige vedtak om å forby produksjon, import, bearbeiding, distribusjon, eksport og omsetning av kosmetiske produkter, samt om beslaglegging og destruksjon.

Tilsynsmyndigheten kan pålegge den som er ansvarlig for virksomheten å dekke faktiske kostnader forbundet med beslaglegging og destruksjon.

Dersom påleggene ikke etterkommes, det er ukjent hvem som er ansvarlig eller det er nødvendig å få gjennomført tiltak raskt, kan tilsynsmyndigheten selv gjennomføre tiltak som nevnt i første ledd. Tiltak kan gjennomføres for den ansvarliges regning. Skyldige beløp er tvangsgrunnlag for utlegg.

Tilsynsmyndigheten kan, dersom viktige samfunnsinteresser tilsier det, eller av hensyn til Norges internasjonale forpliktelser fastsette, endre og oppheve tidsbegrensede forskrifter uten forutgående høring, og kunngjøre forskrifter på særskilt måte.

Offentlige myndigheter plikter på anmodning fra tilsynsmyndigheten å gi nødvendige opplysninger uten hinder av taushetsplikt. Poli, tollvesen, kystvakt og kommuner skal på anmodning bistå tilsynsmyndigheten.

Departementet bestemmer hvilket forvaltningsorgan som skal være tilsynsmyndighet etter loven.

§ 18. Dataregistre

For å sikre at bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven overholdes, kan tilsynsmyndigheten opprette dataregistre for opplysninger som anses som nødvendige om virksomheter det fører tilsyn med.

For å sikre at bestemmelser i denne loven overholdes, kan tilsynsmyndigheten innhente informasjon til registre som nevnt i første ledd, herunder fra eksisterende dataregistre.

Departementet kan gi forskrifter om nærmere regler for slike registre, herunder om krav til konfidensialitet og utlevering av opplysninger.

§ 19. Gebyr

Departementet kan i forskrift pålegge virksomheter å betale gebyr for å dekke kostnader ved tilsyn, kontroll og særskilte ytelser, som utferdigelse av attester og godkjenninger, etter denne loven.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om gebyrenes beregning, oppkreving og innbetaling.

Ved forsinket betaling av gebyrer skal det betales rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling.

Gebyrer er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 20. Dispensasjon

Departementet kan i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne loven, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 21. Tvangsmulkt

Virksomhet som oversitter frist for oppfyllelse av pålegg etter bestemmelser gitt i medhold av denne lov, kan ilegges tvangsmulkt av tilsynsmyndigheten i form av engangsmulkt eller løpende dagmulkt.

Tvangsmulkt kan fastsettes allerede i forbindelse med at pålegget gis når det er nødvendig at fristen overholdes

Pålegg om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om fastsettelse og beregning av tvangsmulkt.

§ 22. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser eller vedtak gitt i, eller i medhold av, denne loven, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år eller begge deler. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 23. *Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser*

Denne loven trer i kraft på det tidspunktet departementet bestemmer. Kongen bestemmer hvilket departement som skal ha myndighet etter loven.

Lov 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med kosmetikk og kroppspeieprodukter oppheves på samme tidspunkt. Forskrift eller enkeltvedtak gitt i eller i medhold av den opphevede loven, gjelder fortsatt inntil de blir opphevet.